

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 7C/332/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8815209024
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martina Melníková
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2016:8815209024.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou samosudkyňou JUDr. Martinou Melníkovou v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, zast. TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 36 613 843 p r o t i žalovanej: W. F.Á., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX K. Z. XX, Š. R. W. Y., o zaplatenie 264,83 eur s prísl. t a k t o

r o z h o d o l :

Žalovaný j e p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 187,31 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75% ročne zo sumy 82,40 eur od 26.11.2012 do zaplatenia, vo výške 8,75% ročne zo sumy 34,51 eur od 26.12.2012 do zaplatenia, vo výške 8,75% ročne zo sumy 63,81 eur od 26.01.2013 do zaplatenia, vo výške 8,75% ročne zo sumy 11,58 eur od 26.02.2013 do zaplatenia a to všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

V prevyšujúcej časti súd žalobu z a m i e t a.

Žalovaný j e p o v i n n ý nahradiť žalobcovi trovy konania, ktoré pozostávajú z iných trov konania vo výške 6,93 eur a z trov právneho zastúpenia vo výške 30,21 eur na účet právneho zástupcu žalobcu a to všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 11.09.2015 domáhal voči žalovanej zaplatenia sumy 264,83 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75% zo sumy 82,40 eur od 26.11.2012 do zaplatenia, zo sumy 39,50 eur od 26.12.2012 do zaplatenia, zo sumy 63,81 eur od 26.01.2013 do zaplatenia, zo sumy 31,32 eur od 26.02.2013 do zaplatenia, zo sumy 47,80 eur od 26.11.2013 do zaplatenia a náhrady trov konania. Svoju žalobu odôvodnil tým, že zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 20.11.2014 postúpil postupca Slovak Telekom, a.s. (ďalej len „postupca“) na žalobcu pohľadávku voči žalovanej. Postupca uzatvoril dňa 09.03.2012 so žalovanou zmluvu č. 5577938. Predmetom zmluvy bolo poskytovanie telekomunikačných služieb v zmysle Zákona o elektronických komunikáciách v platnom a účinnom znení. Na základe zmluvy postupca poskytol žalovanej telekomunikačné služby, špecifikované v Zmluve za podmienok stanovených v zmluve a vo všeobecných podmienkach. Žalovaná sa zaviazala zaplatiť za poskytnuté telekomunikačné služby cenu stanovenú v Zmluve a cenníku. Postupca vyúčtoval žalovanej cenu za poskytnuté telekomunikačné služby v súlade s platnými cenovými podmienkami postupcu. Postupca vystavil žalovanej vyúčtovacie faktúry, pričom postúpil žalobcovi nasledovné pohľadávky na faktúrach č. 7211356544 na sumu 82,40 eur, so splatnosťou 25.11.2012, č. 7212402660 na sumu 39,50 eur, so splatnosťou 25.12.2012, č. 7300019690 na sumu 63,81 eur, so splatnosťou 25.01.2013, č.7301134815 na sumu 31,32 eur, so splatnosťou 25.02.2013, č. 7311643288 na sumu 47,80 eur, so splatnosťou 25.11.2014. Pohľadávka žalobcu vo výške 264,83 eur nebola ku dňu podania tejto žaloby uhradená. V zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka má veriteľ pri omeškaní s úhradou dlžnej sumy právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania.

Žalovaná sa k žalobe nevyjadрила.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobou a jej prílohami a zistil nasledovný skutkový stav:

Žiaden z účastníkov sa na pojednávanie nedostavil. Svoju neprítomnosť ospravedlnil právny zástupca žalobcu s tým, že zároveň žiadal, aby súd prihliadol na skutkový a právny stav a rozhodol na základe predložených listinných dôkazov. Žalovaná svoju neprítomnosť neospravedlnila ani nežiadala odročiť pojednávanie.

Zo zmluvy o poskytovaní verejných služieb zo dňa 09.03.2012 uzavretou medzi právnym predchodcom žalobcu ako podnikom a žalovanou ako účastníkom, fyzickou osobou nepodnikateľom podľa zákona č. 351/2011 o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov vyplýva, že predmetom zmluvy bol program služieb Relax 60+ (120).

Žalovaná vyhlásila, že sa zoznámila so Všeobecnými podmienkami pre poskytovanie verejných služieb prostredníctvom mobilnej siete Podniku, s osobitnými podmienkami služieb, ak ich podnik vydal pre služby, ktoré požaduje aktivovať a Cenníkom ktoré sa ako neoddeliteľné súčasť tejto zmluvy zaviazala dodržiavať. Svojím podpisom potvrdila prevzatie Všeobecných podmienok, osobitných podmienok, Cenníka a vyššie špecifikovanej SIM karty.

Podľa bodu 1 dodatku k zmluve o poskytovaní verejných služieb zo dňa 09.03.2012 jeho predmetom bola aktivácia programu služieb uvedeného v tabuľke č. 1 dodatku (písm. a) dodatku), záväzok účastníka riadne a včas platiť cenu služieb podniku podľa zvoleného programu služieb a dodržiavať svoje povinnosti v súlade so zmluvou, dodatkom, všeobecnými podmienkami a cenníkom (písm. b) dodatku).

Účastník sa zaväzuje, že po dobu 24 mesiacov nepožiada o vypojenie SIM karty z prevádzky a že sa nedopustí takého konania a ani neumožní také konania, na základe ktorého by Podniku vzniklo právo zrušiť Zmluvu odstúpením od nej alebo právo vypovedať Zmluvu z dôvodov porušenia povinností zo strany Účastníka; za žiadosť o vypojenie SIM karty z prevádzky sa pritom považuje najmä výpoveď Zmluvy zo strany Účastníka, žiadosť o jej vypojenie v prípade straty alebo krádeže SIM karty, ako aj odstúpenie Účastníka od Zmluvy z iného dôvodu, než je porušenie povinností na strane Podniku (bod 2. Dodatku).

Podľa bodu 4 Dodatku v prípade porušenia záväzku účastníka uvedeného v bode 1 písm. b) alebo v bode 3 tohto Dodatku, v dôsledku čoho dôjde k následnému vypojeniu SIM karty zo strany podniku, je účastník povinný uhradiť Podniku zmluvnú pokutu uvedenú v tabuľke č. 1 tohto Dodatku.

Z tabuľky č. 1 dodatku súd zistil, že dĺžka viazanosti bola dohodnutá na 24 mesiacov a suma zmluvnej pokuty vo výške 47,80 eur.

V zmysle preambuly Všeobecných podmienok na poskytovanie verejnej telefónnej služieb (ďalej len Všeobecné podmienky), Slovak Telekom, a.s. alebo jeho právny nástupca poskytujúci elektronické komunikácie za účelom podrobnejšej úpravy vzájomných práv a povinností medzi ST, ako poskytovateľom verejnej telefónnej služby a právnickými osobami alebo fyzickými osobami, ktoré vstupujú do zmluvných vzťahov s ST- účastníkmi elektronických komunikačných služieb, vydáva tieto Všeobecné podmienky.

Účastník je okrem ďalších povinností uvedených vo Všeobecných podmienkach povinný najmä platiť jednorázovo cenu za zriadenie a aktiváciu, cenu za používanie telefónnej prípojky a cenu za poskytnutú alebo požadovanú verejnú telefónnu službu v súlade so zmluvou o pripojení alebo podľa Tarify ST a týchto Všeobecných podmienok, ak nie je v zmluve o pripojení dohodnuté inak (časť III. čl. II. bod 2 písm. b) Všeobecných podmienok).

V zmysle časti III. čl. III. bod 1 písm. b) Všeobecných podmienok, ST má okrem ďalších práv uvedených vo Všeobecných podmienkach právo na zaplatenie ceny za poskytnutú službu alebo požadovanú telefónnu službu podľa Zmluvy o pripojení, Tarify ST a týchto Všeobecných podmienkach, ak nie je v zmluve o pripojení dohodnuté inak.

V zmysle časti IX. bod 3 Všeobecných podmienok, vzťahy medzi účastníkom a ST, ktoré nie sú upravené v Zákone, v zmluve o pripojení, v týchto Všeobecných podmienkach a Tarife ST, sa riadia Obchodným zákonníkom.

Právny predchodca žalobcu vystavil žalovanej za poskytnuté služby faktúru č. 7211356544 splatnú dňa 25.11.2012 na sumu 82,40 eur (poplatky za služby), faktúru č. 7212402660 splatnú dňa 25.12.2012 na sumu 39,50 eur (poplatky za služby + upomienka oneskorenej platby), faktúru č. 7300019690 splatnú dňa 25.01.2013 na sumu 63,81 eur (poplatky za služby+ upomienka oneskorenej platby), faktúru č. 7301134815 splatnú dňa 25.02.2013 na sumu 31,32 eur (poplatky za služby + prerušenie služby pre neplatenie), faktúru č. 7311643288 splatnú dňa 25.11.2013 na sumu 47,80 eur (zmluvná pokuta). Pokusom o zmier zo dňa 31.07.2015 právny zástupca žalobcu vyzval žalovanú na úhradu dlžnej sumy vo výške 320,43 eur najneskôr do dňa 03.08.2015.

Slovak Telekom, a.s. ako postupca a žalobca ako postupník uzavreli dňa 20.11.2014 zmluvu o postúpení pohľadávok, pričom z príloh k zmluve o postúpení pohľadávok vyplýva, že na žalobcu bola postúpená aj pohľadávka žalovanej z predložených faktúr.

Pohľadávka voči žalovanému bola na žalobcu postúpená na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 20.11.2014, čím je preukázaná aktívna legitímácia žalobcu v tomto konaní.

Podľa § 43 ods. 1, písm. a) a d) zákona NR SR č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov účinného v čase uzatvorenia zmluvy a dodatku, podnik má právo na úhradu za poskytnutú verejnú službu a právo dočasne prerušiť alebo obmedziť poskytovanie verejnej služby z dôvodu nezaplatenia splatnej sumy za verejnú službu v lehote upravenej v zmluve o poskytovaní verejných služieb, a to až do jej zaplatenia alebo do zániku zmluvy o poskytovaní verejných služieb; dočasne prerušiť poskytovanie verejnej služby možno iba po predchádzajúcom náležitom upozornení a uplynutí primeranej lehoty určenej na zaplatenie.

Podľa § 43 ods. 2, písm. a) zákona NR SR č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov, účinného v čase uzatvorenia zmluvy a dodatku, podnik je povinný uzavrieť zmluvu o poskytovaní verejných služieb s každým záujemcom o poskytovanie verejnej služby, ak nie je dôvod na jej odmietnutie podľa odseku 1 písm. c).

Spornú zmluvu je potrebné považovať za spotrebiteľskú zmluvu a je potrebné na ňu aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka, nakoľko ide o zmluvu, ktorú uzatváral právny predchodca žalobcu ako dodávateľ a žalovaná ako spotrebiteľ, pričom obsah zmluvy bol daný žalobcom bez možnosti žalovanej privodiť akúkoľvek zmenu.

Podľa § 52 ods. 1 až ods. 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (ďalej len „Občiansky zákonník“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

V zmysle § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 2, ods. 3, ods. 5 Občianskeho zákonníka za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom

zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané. Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

V zmysle § 54 ods. 1, ods. 2, Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 544 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda. Zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách .

Z ustanovení § 517 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka, vyplýva, že dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis. Týmto vykonávacím predpisom je nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z. z..

Podľa § 10c uvedeného nariadenia ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

V zmysle § 3 nariadenia v znení účinnom do 31.1.2013 výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Súd zistil, že podľa Všeobecných podmienok sa predmetný právny vzťah mal riadiť príslušnými ustanoveniami Obchodného zákonníka.

V slovenskom právnom poriadku existuje duálna právna úprava záväzkov, pričom rozlišujeme ich občianskoprávnu a obchodnoprávnu úpravu. Vzťah dvoch kódexov súkromného práva a to Obchodného zákonníka a Občianskeho zákonníka je vzťahom *lex specialis* ku *lex generalis*, pričom použitie Občianskeho zákonníka je subsidiárne - právne vzťahy podriadené režimu Obchodného zákonníka sa budú riadiť Občianskym zákonníkom v tých otázkach, ktoré Obchodný zákonník neupravuje. V rámci obchodno-záväzkových vzťahov existuje aj skupina vzťahov, ktoré môže označiť ako fakultatívne obchodné záväzkové vzťahy, v ktorých si zmluvné strany môžu v súlade so zásadou zmluvnej voľnosti dohodnúť obchodnoprávny režim svojho záväzku (§ 262 Obchodného zákonníka).

Obchodný zákonník aplikáciu právnej úpravy inštitútu spotrebiteľských zmlúv nevylučuje, ani komplexne neupravuje osobitným spôsobom a ide o kogentné ustanovenia Občianskeho zákonníka, je nevyhnutné ju v skutkovo relevantných právnych vzťahoch aplikovať, pričom nie je relevantné či ide o relatívne obchodný záväzkový vzťah, absolútny obchodný záväzkový vzťah alebo fakultatívny obchodný záväzkový vzťah.

Právna ochrana spotrebiteľa je jednou z priorit oblastí záujmu nielen práva Európskej únie ale aj nášho právneho poriadku. Nie je prípustné, aby sa kogentné normy určené na ochranu spotrebiteľa obchádzal zvolením iného zákona, ktorý primárna nie je určený na úpravu či realizáciu spotrebiteľských vzťahov, t.j. vzťahov, ktoré vznikajú pri nákupe tovarov a poskytovaní služieb spotrebiteľom, ktorí nekonajú pri uzatváraní zmluvy v rámci svojej podnikateľskej či inej zárobkovej činnosti. Zvolenie režimu Obchodného zákonníka nie je prípustné v prípadoch tzv. typových spotrebiteľských zmlúv, keď z celého kontextu uzatvorenej zmluvy je zrejmé, že sa uzatvára v zmysle Obchodného zákonníka len preto, aby sa vylúčili právne normy určené na ochranu spotrebiteľa. Nie je ani prípustné, aby dvom spotrebiteľom v

porovnateľnej situácii neboli garantované rovnaké právne prostriedky a ochrana len s ohľadom na to, dodávateľ zvolí režim iného zákona. Aj pri zmluvách uzatváraných v zmysle Obchodného zákonníka je potrebné pri realizácii či aplikácii práva postupovať podľa ustanovení o spotrebiteľských zmluvách v Občianskom zákonníku či osobitných právnych predpisoch ako napr. zákon o spotrebiteľských úveroch, zákon o ochrane spotrebiteľa.

Na základe vyššie uvedeného súd vyhodnotil zmluvný vzťah medzi účastníkmi konania ako spotrebiteľskú zmluvu.

Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou bola uzavretá zmluva o poskytovaní verejných služieb, na základe ktorej boli žalovanej právnym predchodcom žalobcu poskytované služby, tak ako boli vyúčtované jednotlivými faktúrami, pričom žalovaná sumu za tieto služby neuhradila, preto súd v tejto časti žalobu považoval za dôvodnú a zaviazal žalovanú na zaplatenie sumy 187,31 eur, mimo poplatku za prerušenie služby- neplatenie, upomienky a zmluvnú pokutu, ktorými nárokmi sa bude zaoberať nižšie.

Žalovaná sa s plnením svojho peňažného záväzku dňom nasledujúcim po dni, ktorý bol v jednotlivých faktúrach uvedený ako dátum splatnosti, dostala do omeškania, preto ju súd zaviazal zaplatiť aj úrok z omeškania v súlade s príslušným ustanovením Občianskeho zákonníka v spojení s nariadením vlády a to vo výške a z jednotlivých súm za predmetné obdobie omeškania tak, ako sú uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku. V čase omeškania bola základná úroková sadzba európskej centrálnej banky ku dňu 26.11.2012, 26.12.2012, 26.01.2013 a 26.02.2013 vo výške 0,75% p.a. a úrok z omeškania tak predstavuje výšku 8,75% ročne ako je uvedené vo výroku rozsudku.

Žalobca si z faktúry č. 7301134815 uplatnil aj poplatok za prerušenie služby - neplatenie v sume 19,80 eur s DPH. V danom prípade sa jednalo o sporové konanie a sporové konanie je konaním návrhovým. Navrhovateľ - žalobca je povinný k návrhu pripojiť listinné dôkazy, na ktoré sa odvoláva, resp. uviesť dôkazy, ktoré v priebehu súdneho konania navrhuje vykonať. Jedná sa o jeho dôkaznú povinnosť a práve v sporovom konaní je nesplnenie dôkaznej povinnosti spojené s procesnou zodpovednosťou za nedokázanie tvrdených skutočností, to znamená s neunesením tzv. dôkazného bremena. Kto a v akom rozsahu má dôkazné bremeno, určujú normy hmotného práva. Zásadne ho má ten, v koho záujme je dokázanie určitej skutočnosti. Nepriaznivé procesné dôsledky (neúspech v spore) stíhajú v sporovom konaní práve toho, kto neunesol dôkazné bremeno (neoznačil potrebné dôkazy alebo uvedenými dôkazmi nebolo jeho tvrdenie dokázané).

Súd má za to, že žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal vznik záväzku žalovanej hradiť žalobcovi vyúčtované poplatky, tak ako ich uplatnil žalobným návrhom a teda neunesol dôkazné bremeno čo do tvrdenia o oprávnenosti výšky uplatnenej pohľadávky v časti nároku poplatkov, pretože nepredložil žiadne také dôkazy, ktorými by bolo možné objektívne posúdiť a preveriť výšku pohľadávky, ktorú si uplatňuje, nepredložil a nepreukázal súdu, či skutočne došlo k prerušeniu poskytovanej jeho právnym predchodcom, aké náklady mu v súvislosti s vykonaním takéhoto úkony vznikli, aby súd mohol tieto následne posúdiť v zmysle ustanovení § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, preto má súd za to, že v tejto časti bola žaloba nedôvodná.

Ďalším žalobcom uplatňovaným nárokom bol nárok na zaplatenie sumy 2x4,99 eur za upomienku tak, ako bola predmetná suma účtovaná faktúrou č. 7212402660 a č. 7300019690. Žalobca nepreukázal súdu zaslanie upomienky a ani nepreukázal, že by mu za zaslanie tejto upomienky vznikli nejaké reálne náklady v uvedenej výške. V prípade poplatku takéhoto typu zaň dodávateľ spotrebiteľovi neposkytol žiadne protiplnenie. Predmetný poplatok tak predstavuje iba ďalšiu sankciu v prípade omeškania spotrebiteľa s úhradami dlhu, nie iba skutočnú náhradu nákladov dodávateľa. Uplatňovanie uvedeného poplatku je možné zároveň považovať za priečiace sa dobrým mravom v zmysle § 3 a § 39 Občianskeho zákonníka.

Ako uviedol Ústavný súd SR: „Pokiaľ je však zmluvná podmienka až v hrubom nepomere v neprospech spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany v právnom vzťahu zo štandardnej spotrebiteľskej zmluvy, ktorý vzťah teória u prax navyše označujú za fakticky nerovný, nevyvážený, nemali by byť žiadne pochybnosti o tom, že takáto zmluvná podmienka sa prieči dobrým mravom.“ (Uznesenie Ústavného súdu SR z 24.2.2011, IV.ÚS 55/201-19).

Posledným nárokom bol nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty tak ako bola žalovanému vyúčtovaná faktúrou č. 7311643288, ktorý nárok žalobca v žalobnom návrhu odvodzoval od skutočnosti, že žalovaná si neplnila svoje povinnosti vyplývajúce pre ňu z dojednaného zmluvného záväzku a to konkrétne, že nezaplatila za vyúčtované faktúry, čím porušila zmluvnú povinnosť a je povinná zaplatiť zmluvnú pokutu.

Čo sa týka nároku žalobcu na zaplatenie zmluvnej pokuty, žalobca právo na zmluvnú pokutu odvíja od zmluvy o poskytovaní verejných služieb a dodatku k nej, ktoré ako typové zmluvy sú uzatvárané vo viacerých prípadoch a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy a teda i dojednanie o zmluvnej pokute podstatným spôsobom neovplyvňuje a preto sa nejedná o individuálne dojednané zmluvné ustanovenie. Právny predchodca žalobcu ako dodávateľ zmluvnú pokutu so žalovanou ako spotrebiteľom osobitne nevyjednával, pretože zmluvná pokuta je dojednaná za rovnakých podmienok vo všetkých dodatkoch a žalobca menil len výšku zmluvnej pokuty. Súd ďalej konštatuje, že žalobca pri uzatváraní zmluvy vystupoval ako dodávateľ a žalovaná ako spotrebiteľ, pretože pri uzatváraní zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti, keď v zmluve je priamo uvedené, že ju uzatvárala ako fyzická osoba - nepodnikateľ. Tento vzťah medzi účastníkmi na základe zmluvy vznikol v dobe, kedy Slovenská republika už transformovala do právneho poriadku Smernice EÚ v oblasti ochrany spotrebiteľa. Základným princípom spotrebiteľských zmlúv je, že nesmú obsahovať neprijateľnú podmienku, teda také zmluvné dojednanie, ktoré spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, a to pod sankciou absolútnej neplatnosti takejto podmienky.

Súd pri hodnotení dojednaných zmluvných podmienok bral zreteľ na povahu tovaru, na ktorý zmluva bola uzavretá, keď predmetom bolo poskytovanie služieb v rámci dohodnutého programu, pričom cena za poskytované služby bola stanovená cenníkom a zmluva bola uzavretá na dobu neurčitú s tým, že v zmysle dodatku sa žalovaná zaviazala, že po dobu 24 mesiacov zotrvá v zmluvnom vzťahu s podnikom a že po celú túto dobu bude bez prerušenia tieto služby využívať a to v súlade s jeho záväzkami. Zmluvná pokuta bola dojednaná pre porušenie povinností tak ako boli uvedené v jednotlivých ustanoveniach vyplývajúcich pre žalovanú zo zmluvy a predmetného dodatku. Súd bral na zreteľ aj okolnosti súvisiace s uzavretím predmetnej zmluvy v dobe uzatvorenia zmluvy, keď zmluva bola uzavretá na predtlačí spoločnosti, jednotlivé údaje boli vpísané zástupcom spoločnosti. Dodávateľ z hľadiska času vôbec nerozlišuje, kedy ku skutočnosti zakladajúcej nárok dodávateľa na zmluvnú pokutu dôjde s tým, že zmluvná pokuta by mu patrila aj v prípade, žeby žalovaná len uskutočnila nejaký úkon smerujúci k ukončeniu platnosti zmluvy, teda bez ohľadu na to, či by k ukončeniu platnosti aj došlo. Ďalším aspektom je aj samotná výška zmluvnej pokuty, ktorá bola určená jednotnou sumou za porušenie viacerých pre žalovanú zo zmluvy, všeobecných podmienok a dodatku vyplývajúcich povinností.

V danej právnej veci si žalobca uplatňuje nárok z titulu zmluvnej pokuty ako sa ňou súd zaoberal vyššie, pričom sa jedná o dojednanie, ktoré bolo viacerými rozhodnutia súdov vyhlásené za neprijateľnú zmluvnú podmienku (napr. rozsudok Okresného súdu Trnava sp.zn. 10C/127/2015).

Súd poukazuje na ustanovenie § 53a ods. Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Dodávateľ má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe takejto podmienky súd uložil vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadostučinenie. Rovnakú povinnosť má aj právny nástupca dodávateľa.

Citované ustanovenie § 53a je dôsledkom transpozície smernice Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (ďalej len „smernica“), ktorá v čl. 7 ods. 1 ukladá členským štátom zabrániť súvislému používaniu neprijateľných zmluvných podmienok.

Členské štáty zabezpečia, aby v záujme spotrebiteľov a subjektov hospodárskej súťaže existovali primerané a účinné prostriedky, ktoré by zabránili súvislému uplatňovaniu nekalých podmienok v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľmi zo strany predajcov alebo dodávateľov (čl. 7 ods. 1 smernice).

S ohľadom na relevantnú judikatúru Súdneho dvora Európskej únie by nemali byť žiadne pochybnosti o povinnosti súdu zbaviť spotrebiteľa neprijateľnej zmluvnej podmienky a jej poškodzujúcich účinkov. Členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 ods. 1 smernice). Citované ustanovenie čl. 6 ods. 1 sa má považovať za kogentné ustanovenie a ochrana pred neprijateľnými podmienkami sa má poskytnúť v režime pravidiel verejného poriadku, teda pravidiel, na ktorých rešpektovaní musí štát bezvýhradne trvať a ktorých rešpektovanie je povinný vždy a za každých okolností vyžadovať (rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co/91/2011).

Ustanovenie § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka zakazuje dodávateľovi používať zmluvnú podmienku, ktorá bola právoplatne súdom vyhlásená za neprijateľnú, takáto zmluvná podmienka je neplatná, jedná sa o absolútnu neplatnosť (§ 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka). Jej ďalším používaním dodávateľ vytvára protiprávny stav, naviac zákonom výslovne zakázaný a priznanie plnenia z takejto zmluvnej podmienky je v priamom rozpore so zákonom, ak by súd priznal plnenie z neprijateľnej zmluvnej podmienky, išlo by o tolerovanie pokračujúceho protiprávneho stavu zo strany súdu. Súd je povinný ex offo skúmať, či voči spotrebiteľovi nie je uplatňované plnenie z neprijateľnej zmluvnej podmienky a to aj z takej, ktorú už skôr judikoval. Zákaz ďalšieho používania neprijateľnej podmienky v demokratickej spoločnosti by mal byť samozrejmý a rešpektovaný subjektmi práva, ak existuje zákonná povinnosť zdržať sa protiprávneho konania, je oprávnené očakávať, že dodávateľ bude právnu povinnosť rešpektovať a od spotrebiteľov nebude požadovať plnenie v rozpore s dobrými mravmi, majúce svoj základ v neprijateľnej zmluvnej podmienke.

S ohľadom na vyššie uvedené mal súd za to, že nárok uplatnený žalobcom z titulu zmluvnej pokuty nemožno žalobcovi priznať, nakoľko sa jedná o nárok z absolútne neplatnej neprijateľnej podmienky určenej súdom, preto žalobu v tejto časti zamietol.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, podľa ktorého ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo. Z uplatnenej sumy 264,83 eur bolo žalobcovi priznaných 187,31 eur, teda žalobca mal v konaní úspech 71% a neúspech 29%, čo predstavuje úspech žalovanej. Takto po odpočítaní úspechu žalovanej od úspechu žalobcu vznikol žalobcovi nárok na náhradu trov konania v pomere 42%.

Odmena za jeden úkon právnej služby v zmysle § 10 ods. 1 vyhl. MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „cit. vyhl.“) predstavuje sumu 21,58 eur.

Trovy právneho zastúpenia tak ako boli zástupcom žalobcu vyčíslené pozostávajú z odmeny za dva úkony právnej služby po 21,58 eur (prevzatie a príprava zastúpenia, návrh na vydanie platobného rozkazu) podľa § 13a ods. 1 písm. a), c), teda odmena spolu 43,16 eur, režijný paušál a to 2 krát za úkon v roku 2015 po 8,39 eur podľa § 16 ods. 3 cit. vyhl., spolu v sume 16,78 eur.

Takto mal súd za to, že žalobcovi vznikol nárok na trovy právneho zastúpenia v sume pozostávajúcej z odmeny 43,16 eur, režijného paušálu 16,78 eur a k tomu DPH vo výške 20% z odmeny a režijného paušálu, z položiek, z ktorých bola uplatnená právnym zástupcom, v zmysle § 18 ods. 3 cit. vyhl., teda 20% zo sumy 59,94 eur, t.j. 12 eur. Takto trovy právneho zastúpenia predstavujú sumu 71,94 eur.

Ako súd uviedol vyššie, žalobcovi vznikol nárok na náhradu trov konania v pomere 42%, preto zaviazal žalovanú na zaplatenie trov právneho zastúpenia v sume 30,21 eur (42% zo sumy 71,94 eur) a iných trov konania pozostávajúcich z poplatku z návrhu na začatie konania, pričom žalobca uhradil poplatok v sume 16,50 eur a preto mu vznikol nárok na náhradu trov v sume 6,93 eur (42% zo sumy 16,50 eur).

Vzhľadom na vyššie uvedené súd rozhodol tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.